

เอ๋อหรือ

เพื่อนในวัยเด็ก เอ๋อหรือไม่เอ๋อ

ออกอากาศโดย พงษ์ อานนท์

ขอสงวนลิขสิทธิ์ในชื่อเรื่องและภาพลักษณ์ของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยผู้จัดจำหน่ายและผู้ถือลิขสิทธิ์ในชื่อเรื่องและภาพลักษณ์ของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ ขอสงวนสิทธิ์ในชื่อเรื่องและภาพลักษณ์ของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้

www.thaifilm.com

เอ๋อหรือ

ในตอนเช้าต้อง (วีรภักดิ์ แก่นสุวรรณ) และพวกลูกๆ ได้ไปโรงเรียน ต้องเป็นเด็กโรคควาน์ซินโดรม จะเป็นเด็กพิเศษและความมีสุขได้ตลอด และส่วน ลูกแก้ว (นวรรตน์ เตชะรัตนประเสริฐ) เด็กผู้หญิงที่ชอบเล่นกับต้องตลอดเวลา ต้องอยู่ที่บ้านกลางชนบทหลังเขาสก และ ลูกแก้วอยู่ที่ร้านขายรองเท้าในเมือง ทั้งคู่ได้เป็นเพื่อนสนิทเรียนห้องเดียวกัน พ่อของต้องซื้อสำรว (โหน่ง ชะชะช่า) ทำงานอยู่ที่สถานีขนส่ง แอ้ว (อลิสสา อินทสูต) เป็นภรรยาของสำรวและเป็นแม่ของต้อง คุณปรีชา (ทัช ณ ตะกั่วทุ่ง) เป็นพ่อของลูกแก้ว ที่นิสัยดุสั่งสอนอบรมให้แก่ ลูกแก้วเสมอ เขาไม่ชอบครอบครัวที่มีนิสัยปัญญาอ่อน เขาทำงานที่สถานีขนส่งเช่นเดียวกัน ที่โรงเรียน เบิ้มเป็นคนตั้งใจคำชอบมาแกลังต้องอยู่เรื่อยๆ ลูกแก้วได้ช่วยเหลือต้องเป็นอย่างดี โดยลูกแก้วต่อสู้กับเบิ้ม ปรีชามาถึงโรงเรียนได้เห็นเข้า สั่งให้ลูกแก้วกลับบ้านและตีด้วยไม้เรียว เขาสั่งสอนไม่ให้ใช้ความรุนแรงการต่อสู้กับคนอื่น และมีแม่ของลูกแก้วชื่อ วรรณ (ปรีศนา พรายแสง) ได้มาปกป้องจากการอบรมของปรีชา ส่วนต้องกับสำรวซึ่งจักรยานกลับบ้าน ได้เห็นรองเท้าของต้องขาดเป็นรู สำรวคิดว่าจะไปซื้อรองเท้าคูใหม่ที่ร้านคุณปรีชา

ตอนเช้า สำรวกับต้องซึ่งจักรยานมาที่ร้านขายรองเท้าคุณปรีชา คุณปรีชาบอกอย่างไม่เต็มใจและโกรธมากขึ้นให้ไปซื้อร้านอื่น ต้องยังคิดไม่เลิกอยากแก้แค้นให้กับคุณปรีชาโดยขวางปากก่อนหนีใส่กระจกขายแผงรองเท้าจนแตกหมด คุณปรีชาดูทั้งคู่และได้ไล่ทั้งคู่ไป สำรวสั่งสอนตักันให้รู้สำนึก ทุกคนจะไม่ชอบต้อง มีลูกแก้วที่ยังรักต้องอยู่ ลูกแก้วชักชวนต้องไปเล่นทั่วที่สถานีขนส่ง ขณะเล่นอยู่นั้น ได้พบกับเบิ้มที่หน้าตาขี้บวม ที่ลูกแก้วเตะที่หน้าเขา และต้องก็โจมตีด้วย พร้อมลูกสมุนมาจัดการในการแก้แค้นคืน ทั้งคู่ได้เห็นหลบที่ซ่อน ได้เห็นตู้เก็บกระเป๋าเปิดอยู่ จึงได้หลบซ่อนตัวอยู่แล้วประตูตู้รถทัวร์กำลังจะปิด สำรวได้เห็นทั้งคู่ติดอยู่ข้างในที่เก็บกระเป๋าที่มีมิด เขาได้ช่วยเหลือพวกเขา จนสำรววิ่งตามรถทัวร์ไม่ทัน กลางคืนสำรวได้แจ้งภรรยาเขาก็บอกว่า ต้องหายไป และส่วนปรีชาโทรศัพท์หาลูกแก้วของเขา แต่ไม่สามารถรับสัญญาณจะติดต่อได้ มาถึงที่กรุงเทพที่สถานีขนส่งหมอชิต ต้องและลูกแก้วเริ่มมีอาการหิวที่ไม่ได้กินมาตอนที่อยู่ที่บ้าน แต่หาอะไรกินไม่ได้เพราะทั้งคู่ไม่มีตังค์ และเริ่มเป็นห่วงพ่อของเขา และต้องได้คิดออกว่าจะทำสัญลักษณ์แมลงปอให้พ่อได้รู้ว่าต้องมาทางนี้ ที่จะวาดสัญลักษณ์นี้วาดที่เสาของสถานี ข้างตักัน โคนท์ ต้องได้เริ่มเห็นหลวงพ่ของวัดสุทัศน์ ซึ่งมากับโก๊ะ (ศึกษา ทิพย์นุช) เป็นเด็กแปลกหน้าที่แกลังต้องที่ซึ่งคล้ายกับเบิ้ม และพวกเขามาอาศัยอยู่ที่วัดและพักแรมค้างคืน เพื่อจะรอให้ ทั้งคู่รอผู้ปกครองของพวกเขามารับ

สำรวได้ติดตามลูกไปโดยอาศัยกระเป๋าเก็บของรถแมลง และ ปรีชาและวรรณได้ไปหาลูกเช่นเดียวกัน วันนั้นก็มีคนร้ายที่แฝงตัวเป็นคนดีโดยหลวงพ่ไม่รู้ตัว และ ปรีชา กับ วรรณได้ไปติดต่อกับสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่วัดสุทัศน์โก๊ะกำลังกวาดใบไม้อยู่ในขณะนั้นมีแกละได้ชวนโก๊ะไปเที่ยวสวนสนุกเพราะเป็นวันเกิดของไอ้ซึ่งหลวงพ่ไม่ให้สั่งให้ไปสถานที่ที่ข่างนอกโดยต้องตีด้วยไม้เรียวโดยพวกเด็กซ์ิปที่

โก๊ะ เขาก็ไม่ยอมแพ้ให้กับ ต้องและลูกแก้ว คราวหน้าเขาต้องจัดการกับทั้งคู่ ในตอนเช้าสำรวยได้เข้าไปที่ สถานีขนส่งเจอภาพวาดสัญลักษณ์แมลงปอของเสาสถานีขนส่ง และเขาต้องติดตามลูกของเขาไป จนเขา ได้มาเห็นการรายงานข่าวว่า ชายคนนั้นได้หายตัวไปอีกเช่นกัน เขาต้องไปรายงานที่สถานีโทรทัศน์ไอ ทีวี ตอนนั้รายงานก็ไม่ทันแล้ว สำรวยไม่ได้พักที่โรงแรม แต่เขาจะนอนบนถนน พวกลูกน้องของโก๊ะนอน หมดแล้ว แต่เหลือต้องที่ยังนอนไม่หลับนั่งร้องไห้โอดครวญอยู่ที่ระเบียงวัด เขาก็ยังนึกถึงพ่อและครอบครัว ของเขาอยู่ลูกแก้วก็มาปลอบใจต้องให้หายจากการ โศกเศร้า

ตอนเช้าสำรวยตื่นเข้ามาเปลี่ยนเสื้อผ้าแต่เขาเข้าห้องน้ำผิดเป็นห้องน้ำหญิง และได้ออกไปรายงานที่ ไอทีวีต่อ คนร้ายได้ส่งต้อง ลูกแก้ว และ โก๊ะ นั่งรถตู้ไปสถานีเลี้ยงเด็กที่พญา ก่อนจะส่งไปต้องได้เห็นพ่อ ของเขา ออกอากาศไอทีวีว่าพ่อของเขารักลูกมาก สำรวยได้เหมามอเตอร์ไซค์มา และนักข่าวไอทีวีจะถามว่า จะส่งพวกเขาไหม แต่แล้วได้เริ่มแผนหลอกว่าจะส่งตัวพวกเขาไปที่สถานีไอทีวี และคนร้ายได้ส่งไว้ที่รถตู้ เรียบร้อยบังเอิญลูกแก้วได้เห็นสำรวยกำลังวิ่งไปหาต้องตามถนนที่เป็นรูปแมลงปอ แต่คนร้ายไม่ให้พวกเขา ออกจากรถตู้โดยเด็ดขาด ส่วนที่สำรวยได้ส่งภาพถ่ายครอบครัวของเขาส่งไปให้หลวงพ่อดู แต่ต้องไม่ได้อยู่ที่ นี้ และให้นั่งรถตุ๊ก ตุ๊กไปที่ถนนข้าวสาร และที่สถานเลี้ยงเด็ก คนร้ายขับรถไปถึงที่หมาย และพวกมันได้ บังคับใช้เด็กสั่งให้ไปขายผลไม้ในชายหาดพญา คนร้ายทั้งหมดเป็นคนอาร์มฉลุเงินเลี้ยวอัมพพาล ชอบ ทารุณกรรมทุบตีต่อพวกเด็ก มีสาว เป็นสาวคนโตก็ถูกจับขังด้วยและบังคับให้ขายผลไม้เหมือนกันและใจดี ต่อ ต้อง และ ลูกแก้ว และตัดมาที่สำรวยเขาได้เข้าสังเวียนมวยในบาร์ที่ถนนข้าวสาร เพื่อจะหาต้องต่อไปอีก เรื่อยๆ เขาพบเด็กทั้งคู่มีขโมยบนสนามประลอง สักพักโดยที่จะถาม แต่ว ที่จะตามหาเรื่องต้อง สาวเจ้าของ บ้านพูดโกหกโดยไม่รู้จักเขา รวมถึงได้สั่งให้พวกแก๊งค์ไล่เสื้อขาวมาจับเขาไว้และพาเขาออกไปข้างนอก วันถัดมาในสถานเลี้ยงเด็ก คนร้ายได้สอนการขายผลไม้ทั้งหมด และพาพวกเด็กทั้งหมดออกไปขายผลไม้ที่ พญาต่อ ผลไม้นี้ต้องขายให้ครบ 20 บาท แต่คนร้ายก็ไม่พอใจ แล้ว ต้อง กับ ลูกแก้ว ได้พบตำรวจที่สตาร์ท เครื่อง ทั้งคู่จะวิ่งไปหาตำรวจ จนวิ่งไม่ทันคนร้ายดักหน้าไว้ก่อน

ในบาร์สำรวยถามสาวเจ้าของบ้านสถานเลี้ยงเด็กได้ขอร้องให้ไปสถานีตำรวจ สาวเจ้าของบ้าน สถานเลี้ยงเด็กหลอกลวง สั่งให้ลูกสมุนพาเขาไปส่งที่กองขยะว่าเป็นโรงพักของสถานีตำรวจ ที่สถานเลี้ยง เด็กพวกเด็กๆ กำลังจะหนีออกจากสถานเลี้ยงเด็กนี้คนร้ายคนหนึ่งเห็นเด็กทุกคนหลบหนี และไม่ได้ผลจึง กลับไปที่สถานเลี้ยงเด็กเหมือนเดิม ตอนเช้าคนร้ายได้อบรมตัวอย่างที่ใครจะหนีก็จะตาย ด้วยเอาตุ๊กตา และ ใส่น้ำมันแล้วจุดไฟเผาตุ๊กตาตัวนั้น แล้วก็ขายผลไม้ ลูกน้องของโก๊ะที่ต้องขายผลไม้ปรากฏออกมาและ เริ่มจัดการกำลังพร้อมด้วยลูกแก้วมาจัดการต่อสู้กับโก๊ะ คนร้ายวิ่งบังคับให้ขายผลไม้ต่อ ที่บ้านของสำรวย แม่ของสำรวยตั้งครุฑ ที่ยังทำขนม และห่วงใยสำรวยและต้องอยู่ ตอนกลางคืนต้องกับลูกแก้วได้ไปขาย ผลไม้ต่อ พอหยุดขายผลไม้ต้องนั่งเล่นบนชายหาด ทันใดนั้น โก๊ะพร้อมด้วยลูกสมุน ได้มาชำระแค้นของ ลูกแก้ว แต่ไม่อยู่เขาได้ตัดสินใจทำร้ายต้องแทน ลูกแก้วมาจัดการกับลูกสมุนและโก๊ะ แล้วพวกมันได้หนีไป ในหลังฝนตก ในสถานเลี้ยงเด็กต้องคิดถึงครอบครัวของตนเอง

เช้าต่อมาแต่มาได้ปลุกทั้งคู่ เธอได้ปลุกโก๊ะและต้องแต่ทั้งคู่ไม่สบาย พร้อมมลูมจัดการกับสาวเจ้าของ
เลี้ยงเด็ก และเธอให้บังคับส่งให้ไปที่บาร์เพื่อจะให้ต่อสู้กันตัวต่อตัวกับเด็กนักมวยที่เก่งกาจ ที่บ้านของ
ตำรวจแอว์เจ็บบ็อง ทำให้ส่งไปโรงพยาบาล ในช่วงฝนตกที่กรุงเทพฯตำรวจได้เห็นต้องกับลูกแก้วกำลังจะเข้า
สังเวียนในบาร์ เขาได้มารับลูกของเขาแต่ไม่ทันการลูกสมุนและแก๊งค์คนร้ายไม่สนใจได้จับตำรวจไว้โดย
ไม่ได้คืนให้กับพ่อของเขาอีกเลย ทำให้ ต้อง ลูกแก้ว และตำรวจ ได้รับบาดเจ็บตามกันจนสลบไป แล้วไปส่ง
ที่สถานเลี้ยงเด็กพา ต้องกับลูกแก้ว ไปยังที่ชั้น 2 ทั้งคู่ได้หาทางที่จะหลบหนีโดยต้องอะไรมาเผาสถานเลี้ยง
เด็ก แล้วต้องโชคดีหาไม้ขีดไฟเจอ และเผาสถานที่เลี้ยงเด็ก ทำให้พวกเด็กๆหนีไปหมด รวมถึงคนร้ายเอาไม่
อยู่ได้หนีไปเหมือนกันจนช่วยทั้งคู่ไม่ไหว พอดีที่ตำรวจได้มาช่วยทั้งคู่หลบหนีทำให้ไฟในถังแก๊สนั้น
ระเบิดจนล้มไป

สักพักมีรถตำรวจรถข่าวและรถดับเพลิงมากู้ภัยช่วยเหลือผู้รอดชีวิต และปรีชา กับ วรรณ มาดูลูกแก้ว
ที่ประสาบภัยอยู่แต่ตำรวจไม่ให้เข้าไปได้ และรวมถึงจับคนร้ายและตัวเอาไว้ ที่โรงพยาบาลตำรวจรักษาตัว
อยู่ และแม่แอว์ของตำรวจได้คลอดลูกเรียบร้อย ในตอนนั้นเองปรีชา วรรณ ลูกแก้ว และ ต้อง กลับมาเยี่ยม
ตำรวจที่บาดเจ็บทั้งตัวและของฝากเป็นขนม และปรีชาได้ขอบคุณตำรวจที่ได้ช่วยเหลือลูกแก้วไว้ได้อย่าง
ปลอดภัย ต่อมาที่เขาสกตำรวจได้ขี้จักรยานพาต้องส่งที่โรงเรียนและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข